

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Jeppe. Et siællandsk Eventyr

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893713247200/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Det netop var vor Eventyrsers Fag
At bringe hver, som saae ham blot, til Latter.
Saae du ham selv, du skulde snartlig troe,
Hvad du nu trivler paa, fordi du seer kun mig,
At hans Fortælling var indkommen loerlig,
Og at Prindsessen, ved at høre samme, loe.

Som naar ved Solens Straalers Giennembrud
De sorte Tordensfyer spredte skinde,
Saaledes svandt fra Jordens danske Gud
Den mørke Majestæt ved Glædens lyse Bud
Fra den mildtsmilende Gudinde.
Prindsessen græd — den hele Sal var jort —
Prindsessen loe — og strax svandt Mørket bort.

Monarken i sin frelste Datters Arme;
De Glædesraab, som udfoer af hans Mund;
De Længe leve Kongen og Prindsessen!
Og Længe leve Kongen og Prindsessen!
Som Skoffevits fløi ud fra Hiertens Grund
Fra alle Hoffets Læber dennesund,
Jeg burde male her med Fynd og Varne;
Men jeg har lovet Enden snart,
Og derfor løke maa med større Fart.
Desuden, hvad de sagde, veed jeg ikke,
Og det for sildig er til Muser Bud at stifte;
Jeg eene, for at gjøre alting klart,
Mig selv maa hjælpe her, trods Syngen og trods Øiben:
Henrykkelsen og Glæden var saa stor,
At den brød ud i Lyd, for overhaands til Ord;
Paa den Maneer man slipper best af Kniben.

Kong Dan omsider denne Taushed brød,
„Begier“, saa mildelig hans Tale lød,
„Begier, min Søn, begier alt hvad du vil.